

Nyt på tværs

Tvær-
KultuRelt
CENTER

Netværk for tværkulturelt kristent arbejde i Danmark

Nr. 2 – juni 2017 – 23. årgang

FN-kvoteflygtning fik integrationspris
Der var både knus og klapsalver, da tidligere overrabbiner Bent Melchior overrakte Tværkulturelt Centers integrationspris *Årets Krus - Årets Knus* til Nadege Uwamahoro fra Rwanda. **Side 2**

FLUGT OG FÆLLESSKAB

Unge fortæller.
Side 3-5

TEOLOGISK PERSPEKTIV:
Og I blev bange...
Kristne har en modfortælling til fremmedfrygten, siger den syriskfødte islamkender Chawkat Moucarry. **Side 2**

Meklit betyder gave
Eritreansk asylansøger håber på et bedre liv for sin syv måneder gamle datter. **Side 5**

Sammen på tværs
Gudstjenester og mødesteder på 43 sprog. **Side 6**

Kærligheden vandt
22-årige Huba Raheel blev familiesammenført med sin pakistanske mand i januar. **Side 7**

Migrantpræster mødtes
Glimt fra InspirationsDage i Middelfart. **Side 7**

Vi hjælper hinanden
Rosy Van Din Thluai er frivillig i Chin Baptist Church i Esbjerg. **Side 4**

Fra Teheran til Tveje Merløse
Iransk flygtning spreder glæde i vestsjællandsk sogn. **Side 8**

Gud fandt mig i Danmark
Kurdisk familie blev døbt i Holstebro. **Side 3**

Flugten valgte os

Sårbarhed og styrke

Redaktøren har ordet

Også i Danmark møder vi dem - børn og unge, der har oplevet krig, vold og overgreb helt tæt på. De er rejst over store afstande og har ofte været ude for voldsomme oplevelser under flugten. Nogle rejste sammen med forældre og søskende. Andre flygtede alene. De færreste har selv valgt at flygte. Som en ung eritreaner udtrykker det: Flugten valgte os.

Børn og unge udgør en voksende del af det samlede antal flygtninge i verden. Ifølge UNHCR er over halvdelen af verdens 65 millioner flygtninge og internt fordrevne under 18 år. Det er et svimlende tal, der burde kalde resten af verden til eftertanke og handling. For meget langt på vej er flygtningepolitik jo et spørgsmål om, hvordan vi tager imod sårbare børn, unge og deres familier, når de søger tryghed og sikkerhed hos os.

Som majoritetskirke har folkekirken stor kapacitet til at imødekomme mennesker på flugt, der har brug for hjælp til at opbygge et nyt liv. Mange kirker tilbyder allerede kontaktfamilier, sprogcaféer og andre aktiviteter. Det er der al mulig grund til at glæde sig over. Må de gode tiltag sprede sig som ringe i vandet. For den kristne tro forpligter os til at hjælpe, hvor vi kan.

At begynde livet forfra i et nyt land kræver umådelig meget. Alligevel lykkes det for forbavsende mange. I kirkernes integrationsarbejde såvel som i de kirkelige migrantmiljøer ser vi stadig flere livsbekræftende eksempler på, at børn og unge med flygtningebaggrund kan blive en gevinst for Danmark, hvis de får en god start. Disse historier er vigtige, for de fortæller, at sårbarhed kan vendes til styrke. De sårbare kan en dag blive dem, der hjælper andre.

I dette nummer af *Nyt på tværs* fortæller unge flygtninge deres livshistorie. Det er lavmælte fortællinger om tro, håb og drømme imod alle odds. Men det er også inspirerende beretninger om, hvordan kirkefællesskab og samvær med gode mennesker, der gavmildt delte ud af deres tid og opmærksomhed, har hjulpet dem videre. De unges egen erfaring af udsathed har givet dem et større perspektiv på livet. De har lært at stole på Gud og tage livet, som det kommer. Det er tankevækkende, at det ikke er bitterhed, der fylder, men taknemmelighed over at være i live og en bevidsthed om, at livet altid er mere end ondskab og elendighed. Dyrekøbte erfaringer har givet dem syn for andres nød. De tilhører en generation af unge, der ved, at det giver mening i tilværelsen at hjælpe andre, og som har et stort ønske om at betale tilbage.

Det er næppe tilfældigt, at Jesus gerne fremhæver mennesker med en anden etnisk baggrund som eksempler til efterfølgelse. Kristendommen er en vigtig modfortælling i en tid, hvor flygtninge og migranter i stigende grad betragtes som et problem. For det bibelske perspektiv fortæller en anden historie. Som en indvandrerpræst udtrykte det på en konference for migrantpræster for nylig: I Bibelen er den fremmede både et menneske, der har brug for omsorg og fortalervirksomhed, og den absolut anden - Gud inkognito. I den fremmede og sårbare er det Gud selv, der gæster os.

Birthe Munck-Fairwood

Og I blev bange...

Om samaritanere og fremmedfrygt

Den syriske kristne islamkender Chawkat Moucarry var hovedtaler på Tværkulturelt Centers konference i København i marts. Her talte han om den voksende frygt for islam, muslimer og fremmede i Europa - og om den kristne modfortælling.

- Findes der en særlig kristen fortælling om de fremmede?

Ja, det mener jeg. Bibelen har en masse at sige om migranter - sæsonarbejdere, indvandrere og mennesker på flugt, som vi i høj grad har brug for at høre i dag. Gud elsker den fremmede! Alene i Det gamle Testamente er der over hundrede referencer til de fremmede. Bibelen udfordrer ideologien om, at vores egen nation og folk altid kommer først. I Bibelen er det de fattige, de sårbare, de nødlidende, de undertrykte og de socialt, fysisk og mentalt marginaliserede, der kommer først. Jesus kom for at forkynde evangeliet for fattige. Nationalitet er irrelevant.

- Er der en tekst, som du finder særlig aktuel?

I Johannesevangeliet fortælling om den samaritanske kvinde i Sykar viser Jesus os, hvordan han forholder sig til mennesker, der er etnisk og religiøst anderledes. Dengang så jøderne ned på samaritanerne, der havde en anden religion og tilbad Gud et andet sted. Det er tankevækkende, at det var denne kvinde, en samaritaner, der som den første fik at vide af Jesus selv, at han var Messias. Det møde forandrede alt. Derefter var kvinden frygtløs.

- Hvor kommer fremmedfrygten fra?

Det er almenmenneskeligt at være mistroisk over for noget, vi ikke kender. Flygtninge og migranter kommer med anderledes sprog, kulturer, religioner, klædedragter og madvaner. Nogle har vist, at de har en negativ eller ligefrem fjendtlig holdning til Vesten. Frygt er en naturlig reaktion.

- Kan frygten overvindes?

Bibelen fortæller os, at Gud er alle menneskers skaber. Han har hjerte for de fremmede. Det er her, vi som kristne må starte. Og så skal vi lære hinanden at kende. Flygtninge og migranter med fjendtlige eller ekstremistiske holdninger udgør et meget lille mindretal, selv om medierne ofte tegner et andet billede. I én-til-én relationer forsvinder den irrationelle frygt. Endelig skal vi huske, at ingen er fuldkommen. De fremmede er ikke fejlfri - og det er vi heller ikke. Det er fristende at sammenligne vores egne idealer med andres praksis, men det er ikke fair. Vi er alle en del af den samme faldne menneskehed, der behøver Guds nåde og barmhjertighed.

- Hvad ser du som den største udfordring for kristne i Vesten i dag?

Hvad vi ved med absolut sikkerhed er, at kristne og muslimer fremover skal leve sammen - ikke kun i Mellemøsten, men også i Vesten. Vi har ikke noget valg. Muslimer har slået rødder i de vestlige lande. De rejser ikke tilbage. Vi må lære at se hinanden som medmennesker og medborgere og respektere, at religionsfrihed også gælder for muslimer. Først da har vi mulighed for i hverdagen at dele vores tro med vores muslimske naboer og stille nogle af de svære spørgsmål, som også skal stilles - eksempelvis om diskrimination af kristne i muslimske lande.

BMF

Chawkat Moucarry (63) var i mange år interfaith specialist i den internationale kristne nødhjælps- og udviklingsorganisation World Vision. Han er født og opvokset i Aleppo i Syrien og bor i dag i England.

TEOLOGISK
PERSPEKTIV

Livet skal bruges uselvisk

Kvoteflygtning fra Rwanda modtog integrationspris

Ved prisoverrækkelsen blev det understreget, at Nadege Uwamahoro modtog prisen både for en imponerende indsats for at blive integreret i et nyt land på rekordtid, og for et usædvanligt overskud til at se ud over sig selv og hjælpe andre i en svær livssituation.

Nadege Uwamahoro flygtede som barn fra folke-mordet i hjemlandet Rwanda. I 2005 kom hun til Danmark som kvoteflygtning, da familien blev genbosat gennem UNHCR. Dengang var hun 17 år og havde været på flugt i 11 år. I Danmark lærte hun hurtigt dansk og afsluttede sidste år en kandidatgrad i folkesundhedsvidenskab fra Aarhus Universitet. I april begyndte hun på et ph.d. studium i England.

Tog ud på asylcentre

Nadege Uwamahoro er medlem af den katolske kirke i Danmark og var aktiv i Vor Frue Kirke i Aarhus i studietiden. Her tog hun i 2015 initiativ til et solidaritetsprojekt ud fra kirkens ungdomsgruppe Mount Tabor med tilbud om aktiviteter for og sammen med unge asylansøgere på nærliggende asylcentre. Projektet fik navnet Solidarity Project og tilbyder i dag aktiviteter for beboerne på Udrejsecenter Kærshovedgård ved Ikast, efter at de nærmeste asylcentre lukkede på grund af det faldende antal asylansøgere.

Om projektet siger Nadege Uwamahoro, at hun gik i gang, fordi hun ønskede at give andre flygtninge håb.

- Af personlig erfaring ved jeg, hvad det vil sige at være afhængig af andres hjælp, og hvor meget det betyder, at nogen interesserer sig for én, når man kommer som flygtning. Hvis jeg kunne gøre bare lidt af det samme, som andre i sin tid gjorde for mig og min familie, da vi måtte flygte, gav vores projekt mening. Jeg ville gerne vise nogle af de flygtninge, der kommer til Danmark i dag, at det er muligt at skabe en fremtid her, selv om man har mistet alt, forklarer hun.

- Vores projekt var meget enkelt. Vi startede med at tage på besøg på asylcentre og lave forskellige aktiviteter. Senere tog vi på udflugter til Bazar Vest, Botanisk Have og Den Gamle By i Aarhus, grillede i parken, fejrede Eritreas nationaldag, snakkede, hyggede og dansede sammen. Det handlede om at mødes som ligeværdige mennesker og give asylansøgerne en oplevelse af, at de kunne give os lige så meget, som vi kunne give dem.

Kan man elske en fremmed?

I sin tale til Nadege Uwamahoro understregede Bent Melchior, at det er den, der har skoen på, der ved, hvor den trykker:

- Jeg har selv været flygtning, da jeg var 14 år gammel, og kan identificere mig med det at være fremmed, ligesom du kan.

- Kære Nadege. Du er en person, som det er værd at stoppe op for. Du har været meget igennem. Men du har også haft held. Du har haft gode forældre, der selv i de mørkeste timer har hjulpet deres børn igennem. Det er mirakuløst, at de har haft kræfter til det.

- Dansk er et svært sprog. Du har lært det på rekordtid, og efter bare fire år tog du en dansk studentereksamen. Nu er du på vej til udlandet for at tage en ph.d. Det

er noget af en præstation. Vi håber, at du ikke vælger at blive i udlandet, men vender hjem til Danmark igen!

- Du skal elske din næste som dig selv, står der i Bibelen. Men kan man elske en fremmed som sig selv? Jeg mener, at man skal forstå det sådan, at man skal solidariser sig med den fremmede og sætte sig i den fremmedes sted. Det gjorde du, så snart du selv var integreret her. I solidaritet begyndte du at hjælpe med at integrere andre unge og give dem håb, sagde Bent Melchior, inden han under klapsalver gav prismodtageren et stort knus.

Andres fortjeneste

Efterfølgende rettede Nadege Uwamahoro en tak til de mange, der har hjulpet hendes familie og støttet hende i at træffe de rigtige valg i livet.

- Når man har gennemlevet det, jeg har, er det et mirakel at stå her og modtage en pris. Det er en stor ære. Og helt uventet. Jeg synes jo ikke, at jeg har gjort noget særligt.

- For mig er det vigtigt at bruge livet uselvisk som den gave, det er. Jeg overlevede på grund af andre mennesker. Det er deres fortjeneste, at jeg i dag kan give videre til andre, hvad jeg selv har modtaget.

- Jeg har mødt utrolig mange gode mennesker. Men jeg har også mødt onde mennesker, der har vist mig, hvilken vej jeg ikke skulle gå.

Jeg vil gerne sige tak til alle, der har vist mig, hvad det er godt at bruge livet på. Solidaritetsprojektet er i høj grad en gruppeindsats. Sammen har vi fået lov at gøre en forskel. Og så glæder jeg mig meget over, at projektet fortsætter. De afviste asylansøgere på Udrejsecenter Kærshovedgård har meget brug for, at nogen viser dem solidaritet. Ungdomsgruppen har virkelig taget projektet til sig. Det er bare flot. BMF

Årets Krus - Årets Knus gives til en kristen flygtning, der har gjort en særlig indsats for at blive integreret i det danske samfund. Prisen består af krus, en kurv og et diplom.

Rwandesere i Danmark: Pr. 1. januar 2017 boede der 486 flygtninge og efterkommere fra Rwanda i Danmark. Heraf var 265 danske statsborgere.

Foto: BMF

Gud fandt mig i Danmark

Ung kurdisk asylansøger fik nyt håb i kirken

Det er to år siden, at Mehrab Moradi gik i land på den græske ø Kos en tidlig junimorgen. Seks timer forinden var han sejlet ud fra den tyrkiske kyst i en åben gummibåd. Dengang var han 19 år og på hovedkulds flugt fra hjemlandet Iran.

Den unge kurder sidder på gulvet på et værelse på Holstebro Asylcenter og leder efter de rigtige ord. Når det kniber, hjælper en ven med at oversætte. Mehrab er ivrig efter at fortælle. Da han kom til Danmark, kendte han ikke noget til kristendommen. I dag er han kristen. Han lyser op i et stort smil og fortæller, at han er døbt i en kirke i Holstebro og kommer i kirken flere gange om ugen til gudstjenester, kristendomsundervisning og café.

“**Ensomheden var det værste. Det, jeg havde oplevet, kunne jeg ikke dele med nogen.**

Mehrab Moradi
Kurdisk asylansøger

Yari-baggrund

Da Mehrab flygtede fra Iran i sommeren 2015, var han ikke interesseret i religion.

– Jeg kommer fra et muslimsk land, men min familie har aldrig været muslimer. Vi er yariere. Jeg ved ikke så meget om vores religion. Jeg har ikke valgt at være yari. Da jeg kom, var jeg træt af alt det med religion. Men Gud fandt mig i Danmark. Jeg tror, at Gud sendte mig til Danmark, for at jeg kunne møde ham her, siger Mehrab.

Han voksede op med spændinger mellem det kurdiske mindretal og det islamiske præstestyre i en landsby nær storbyen Kermanshah i det vestlige Iran. Faren arbejdede som svejser, og moren passede hjemmet og de to børn. Som yariere tilhørte familien et religiøst mindretal, der efter shahens fald i 1979 har oplevet stigende diskrimination og undertrykkelse. I skolen blev der ikke taget hensyn til elevernes religion.

– Jeg har altid vidst, at vi var anderledes. Men i skolen skulle vi lære om islam og gøre, som islam siger, forklarer Mehrab, der forlod skolen som 16-årig.

– Mens jeg arbejdede på en restaurant, mødte jeg en pige, der var muslim. Vi blev gode venner. At vi havde forskellig religion betød ikke noget. Men hendes familie kunne ikke lide, at vi så hinanden. En dag ringede min far og fortalte, at han var blevet opsøgt af en mand med en stor kniv. Manden havde spurgt efter mig. "Hvad har du gjort, min søn?" spurgte min far. I mit land kan man ikke bare gå til politiet, hvis man ikke er muslim. Efter det, der var sket, kunne jeg ikke være sikker noget sted. Derfor besluttede min far, at jeg skulle rejse. Han betalte menneskesmuglere for at tage mig til Danmark, hvor min mors søster bor.

Roede gummibåd

Mehrab fortæller detaljeret om rejsen, der tog en måned.

– Først gik vi i tre dage over bjergene til Tyrkiet. Vi gik om natten. En guide fortalte os, hvor vi skulle gå. Det var helt mørkt. Jeg kunne ikke orientere mig. Mit hoved var helt tomt. Jeg bare gik.

Fra Tyrkiet kom Mehrab videre over Ægæerhavet til Grækenland i en gummibåd.

– Det var midt om natten. Vi var seks personer og en lille dreng. Vi skulle selv ro båden. Der var ingen motor. Ingen af os havde prøvet at ro en båd. Vi roede i seks timer. Vi var meget tørstige og vidste ikke, hvad vi skulle gøre. Drengen græd og græd. Jeg havde lidt vand tilbage, som jeg gav ham. Da vi endelig nåede den

græske kyst, var solen stået op. Vi var meget trætte og meget glade. På stranden var der nogen, der hjalp os hen til en lejr, hvor vi ventede i seks dage, inden vi kom med en færge til Athen. Derfra fortsatte vi op gennem Makedonien, Serbien, Ungarn, Østrig og Tyskland. Jeg vidste ikke altid, hvor jeg var. Jeg fulgte bare med.

– De fleste i min gruppe var familier med børn. De unge mænd hjalp børnene og de ældre. En del af tiden gik vi til fods. Somme tider sov vi i en skov. Der skete mange ting. Jeg vil helst ikke tale om det.

Mehrab husker ikke meget fra den første dag i Sandholmlejren i Danmark. Kun at han var meget træt og sulten.

– Jeg tænkte meget på min familie i Iran. Hvad var der sket med mine forældre og min lillesøster? Efter 10 dage fandt min moster mig. Hun har boet i Danmark i mange år, så det var første gang, jeg mødte hende. Jeg blev meget glad. Nu var jeg ikke længere helt alene.

Mehrab Moradi leder på sin mobiltelefon, indtil han finder billedet af en strand i tidlig morgensol. Seks mennesker iført redningsveste og i baggrunden en hvid gummibåd, der vugger i bølgerne. Himlen er dyblå. I strandkanten knuger en kvinde en lille dreng ind til sig. En ung mand vader det sidste stykke ind gennem bølgerne. "Det er mig," siger Mehrab.

Døbt i Holstebro

De seneste 18 måneder har Mehrab boet på det tidligere kursuscenter i udkanten af Holstebro, der i 2014 blev omdannet til asylcenter.

– Ensomheden var det værste. Det, jeg havde oplevet, kunne jeg ikke dele med nogen. Den første tid havde jeg det meget dårligt og isolerede mig fra de andre. Sygeplejersken sendte mig til psykolog, men det hjalp ikke rigtig. På mit værelse var vi flere iranere. Vi blev gode venner. Jeg lagde mærke til, at nogle af dem gik ud i flere timer hver søndag og onsdag. Når de kom tilbage, var de altid så glade. Men når jeg spurgte, hvor de havde været, svarede de aldrig direkte. Jeg kunne godt lide dem, for de var meget venlige og høflige. En dag fulgte jeg efter på afstand og fandt ud af, at de tog hen til en kirke. Næste gang spurgte jeg, om jeg måtte komme med. Jeg kendte ikke noget til kristendommen, men jeg tænkte, at jeg måske ville få det bedre, hvis jeg var sammen med nogle glade mennesker. Måske holdt de fest i kirken.

Den følgende søndag fulgtes Mehrab med sine venner i kirke. Det blev en god oplevelse.

– I kirken sagde de velkommen, selv om de ikke kendte mig. Jeg kunne se, at de kristne var venlige og hjælpsomme mennesker. Jeg fik lyst til at lære mere om Bibelen og Jesus. Nogle fra vores center ville døbes og gik til ekstra undervisning i kirken. Jeg fik lov at være

“**I kirken sagde de velkommen, selv om de ikke kendte mig.**

Mehrab Moradi
Kurdisk asylansøger

med og gik til undervisning i seks måneder. Vi var 19, der blev døbt i påsken sidste år.

– At være døbt giver mig en god følelse. I dag er jeg meget gladere. Jeg har stadig mange problemer, men jeg er ikke bange på samme måde som før. Det er som om noget tungt er taget fra mig. Jeg kan tale med Gud om alt - også de dårlige ting. Hver dag beder jeg Gud om at hjælpe min familie og mine venner og hele verden.

Genforenet med forældre

Den første tid efter ankomsten til Danmark havde Mehrab ingen kontakt med forældrene.

– Jeg tænkte på dem hele tiden og var meget bekymret for dem. Så en dag fortalte en af mine venner, at han havde set mine forældre og min lillesøster på et asylcenter på Bornholm! De havde fået problemer på grund af mig og været nødt til at rejse. Jeg kunne næsten ikke tro, at de nu var i Danmark.

Da forældrene nogle uger senere blev overflyttet til Holstebro, fortalte Mehrab om sin nyfundne tro og inviterede forældrene med i kirke.

– De lyttede længe til min historie, for de kunne se, at der var sket noget godt i mit liv. På et tidspunkt spurgte de, om de også kunne få undervisning i kirken, og for nogle måneder siden blev de døbt, fortæller Mehrab med et glad smil.

Gud kender fremtiden

Fremtiden vil Mehrab helst ikke tænke på. Et afslag på asyl er anket til Flygtningenævnet, der træffer den endelige afgørelse.

– Vi kan ikke rejse tilbage. Det er meget farligt for os i Iran. Men det er som om Gud siger til mig, at jeg ikke skal bekymre mig. Han har en plan for vores liv og kender vores fremtid.

– Hvis jeg får opholdstilladelse, vil jeg gerne lære mere om min tro. Jeg drømmer om at få lov at gå i skole igen og måske læse til klinikassistent ligesom min moster. Jeg har lyst til at hjælpe andre mennesker. Det er godt at komme i kirken og snakke med mine danske venner. Jeg er også med i en bibelgruppe i et dansk hjem, hvor vi snakker om Gud og beder sammen. Det gør mig glad at vide, at jeg har danske venner, som ønsker at hjælpe mig, siger Mehrab og tilføjer, at han gerne vil dele sin historie med flere danskere.

– Måske vil de få lyst til at tro på Gud, når de hører min historie.

BMF

Yari-religion: Kurdisk monoteistisk religion stiftet i 1400-tallet af Sultan Sohak. Det skønnes, at omkring 500 kurdere i Danmark har yari-baggrund.

Kender du en udlænding, som ...

- er interesseret i kristendom?
 - ønsker at blive bedre til dansk?
 - vil lære mere om det danske samfund?
 - vil være sammen med ca. 50 kristne danske unge i 5 mdr?
- Så er vores integrationslinje måske noget!

Luthersk Missions Højskole

Forstander Henrik Nymann Eriksen
Tlf.: 48 26 07 66 – www.lmh.dk.
Lærer på integrationslinjen: Kirsten Munk
Undervisning på farsi for iranere

Tolkning til farsi

I Chin Baptist Church i Esbjerg er størstedelen af medlemmerne børnefamilier og unge voksne. Menigheden, der siden 2015 har haft egen præst, samler hver søndag 150 burmesiske Chin-flygtninge fra det vestlige Burma til gudstjeneste i Kvaglund Kirke. Unge fra menigheden sørger på skift for, at der også er børnekirke for de 40-50 børn. En af dem er Rosy Van Din Thluai, der læser til social- og sundhedsassistent. Den 22-årige burmeser lægger et stort frivilligt engagement i kirken ved siden af studier, arbejde og hjemmeliv. "Menigheden er som min familie," siger hun.

I menigheden hjælper vi hinanden

22-årig studerende bruger fritiden i burmesisk menighed i Esbjerg

Livet lærte tidligt Rosy Van Din Thluai, at man selv er nødt til at gøre noget, hvis man vil ændre på sin situation. Som nogle af de første i Chin Baptist Church i Esbjerg har den 22-årige burmeser og hendes mand Sang Hlei Ceu (25) for nylig købt hus i udkanten af byen. Her bor de sammen med Sangs forældre, der har et af de fem værelser i det store velholdte parcelhus, der er enkelt og stilfuldt indrettet med sorte lædermøbler og masser af gulvplads. Rosy byder indenfor med et smil.

– Min mand er meget arbejdsom. Han arbejder på en møbelfabrik og har også afsluttet grundforløb som kok. Vi har begge haft fast arbejde i flere år og er gode til at spare op. Vi ved, hvad fattigdom er. Ingen af os kan bare sidde hjemme og kigge på loftet. Da vi blev gift sidste sommer, var vi enige om, at vi gerne ville have hus og bil. Vi er unge og stærke. Når andre kan, kan vi også. Min mand er enebarn, så det er os, der skal tage os af hans forældre. Vi er opdraget til at respektere vores forældre og hjælpe dem. Det er noget, vi gerne vil. Det er jo dem, der har givet os livet.

– Når vi en dag får børn, kan mine svigerforældre hjælpe med børnene. Det er win-win, siger Rosy, der kom til Danmark som FN-kvoteflygtning i 2008 gennem familiesammenføring. Dengang var hun 13 år.

Lærer i børnekirken

I dag er hun aktiv i Chin Baptist Church, hvor man gør en bevidst indsats for at engagere de mange børn og unge, der befinder sig i krydsfeltet mellem to kulturer.

– Det betyder meget, at vi har vores egen præst. Han er uddannet i Danmark og rigtig god til børn og unge. Det er vigtigt med aktiviteter for dem, så vi ikke taber den næste generation. Selv synger jeg i kirkens ungdomskor og er lærer i børnekirken. Hos os er det menighedsrådet, der bestemmer, hvem der skal gøre hvad. Jeg er glad for, at jeg blev bedt om at arbejde i børnekirken. Det er et godt job. Man arbejder jo for

Gud. Samtidig lærer jeg en masse af børnene. Mange er født i Danmark og meget danske. De har ikke den samme respekt for læreren, som vi havde, da jeg var barn i Burma. De er gode til at spørge og sige, hvad de gerne vil. Det synes jeg er godt.

Forstår hinanden

Når Rosy har valgt en migrantmenighed i stedet for en dansk kirke, er der flere grunde.

– Det handler om meget mere end sproget. I vores menighed får vi noget, vi ikke får i en dansk kirke. Jeg er jo chin. Chin mennesker tror meget på Gud og er gode til at hjælpe hinanden. Det er jeg stolt af. I vores menighed er vi som en familie. Vi har oplevet mange af de samme ting og forstår hinanden. Når jeg kommer ind i en chinmenighed, føler jeg mig hjemme med det samme. I en dansk kirke føler jeg mig mere som gæst.

Som mange unge i menigheden har Rosy barske minder fra barndommen i delstaten Chin i Burma, hvor hun boede, indtil hun var 10 år gammel. Etniske og religiøse mindretal var udsat for voldsom forfølgelse og overgreb fra det burmesiske styre, og mange steder var de kristne chinner særlig udsatte.

– Vi boede i en landsby tæt på den indiske grænse. Hver søndag kom vi i kirken, hvor min farfar var præst. Selv om vi troede meget på Gud, var vi meget bange for regeringssoldaterne. Vi vidste aldrig, hvornår de kom. Somme tider var det meget slemt. Når de kom, kunne man dø. Min far flygtede til Malaysia, da jeg var fire år. Vi så ham først igen ni år senere. I alle årene sendte han penge til os. Jeg har et meget tæt forhold til mine to ældste søskende, der er født i Burma, fordi vi har oplevet nogle svære ting sammen som børn. Vores to små brødre, der er født i Danmark, har ikke oplevet det samme.

Genbosat i Danmark

Efter en årrække i Malaysia blev Rosys far udvalgt til genbosættelse i Danmark gennem UNHCR, og to år senere fik han familiesammenføring med Rosys mor og de tre børn. Rosy fortæller, hvordan hun efter den lange adskillelse ikke længere kunne genkende sin far.

– Da vi landede i lufthavnen i København, stod min far og ventede på os. Jeg kan huske, at min mor sagde: "Det er jeres far!" Selv om jeg var genert, løb jeg hen til far og krammede ham. Det var som en drøm. Nu var vi igen en familie. Min far arbejdede på et slagteri, og vi syntes alle, at han var meget sej, fordi han kunne tale det her mærkelige sprog. Jeg kan huske, at jeg sagde til far, at det sprog kommer jeg aldrig til at lære! Bare rolig, sagde han. En dag bliver du bedre end mig!

– Vi har altid været stolte af vores far. Han er et forbillede for os. Han har hele livet arbejdet hårdt og lært os, at vi skal behandle andre godt, lige meget hvordan de behandler os. Hvis vi blev drillet i skolen, måtte vi ikke gøre gengæld. Hver aften sagde far, at vi skulle takke

Gud, fordi vi var kommet til et dejligt land.

Familien fik tidligt en dansk kontaktfamilie, der blev som børnenes bedsteforældre.

– Hver lørdag kom vores danske bedsteforældre og lærte os det danske sprog. Så skulle vi være hjemme alle sammen. Det var også dem, der foreslog, at jeg skulle på efterskole. Det var helt nyt for mine forældre at sende et barn væk. Men min far har altid sagt, at hvis noget er godt for os, vil han gøre det. På efterskolen fik jeg mange danske venner og lærte en masse om det danske samfund, dansk mad og alt muligt. De andre elever syntes, at jeg var ret mærkelig, fordi jeg bad til Gud hver aften. Men jeg har aldrig været bange for at være den, jeg er.

Lighedskultur

Efter ni år i Danmark har Rosy taget lidt af den danske lighedskultur til sig.

– Jeg er stadig rigtig meget chin, men jeg vil nok give mine børn lidt større frihed, end jeg selv har fået. I vores kultur er det altid de voksne, der bestemmer. Børn må også godt bestemme lidt, synes jeg. Jeg kan heller ikke lide ulighed mellem mænd og kvinder. Jeg mener, at kvinder kan arbejde ligeså meget som mænd, og at kvinder også skal have lov at bestemme noget, understreger hun.

– Heldigvis er min mand meget, meget sød, rar og forstående. Han vil gerne tage en uddannelse, men vi har aftalt, at jeg først skal være færdig med min uddannelse, så der hele tiden er en af os, der arbejder.

Fremtiden

Rosy er netop startet på et 20-ugers grundforløb som forberedelse til en uddannelse som social- og sundhedsassistent. Drømmen er en dag at blive sygeplejerske.

– Min far tænker meget på vores fremtid og har altid sagt, at vi skal have en uddannelse. Siden han kom til Danmark, har han været slagteriarbejder. Han ønsker ikke, at vi skal arbejde lige så hårdt. I Burma var han skolelærer. Men det kunne han jo ikke bruge til noget i Danmark.

Rosy og hendes far har for nylig begge søgt om permanent opholdstilladelse. De opfylder alle krav, men Rosy tager ikke noget for givet.

– Reglerne skifter hele tiden. Måske finder regeringen på at sige, at nu er der mere ro i jeres land. Nu skal I tilbage. Jeg ser meget nyheder og kan godt blive bange. Det går lidt bedre i vores land nu. Men vi har ingenting i Burma. Alle vores venner og familie er her. Når man har boet her så længe, som vi har, kommer man til at høre til. I dag er Danmark vores land.

Hun forsøger ikke at bekymre sig om fremtiden.

– Jeg har lært at tage livet, som det kommer. Min tro giver mig fred og ro i sindet. Somme tider går jeg ud i naturen og ser på alt det, Gud har skabt. Det er så stort. Min mor siger, at alting sker, som Gud vil. Vi skal ikke bekymre os. Jeg tror, at jeg i dag er et stærkere menneske på grund af alt det, jeg har oplevet. **BMF**

Praktik i kirken

Mange flygtninge vil gerne arbejde i en kirke. Asylansøgere og flygtninge i integrationsforløb har mulighed for at komme i praktik i folkekirken eller blive IGU-praktikant på en af landets kirkegårde. En af dem, der har prøvet det, er iranske Amir Jahed, der har været i praktik som kirketjener i Mejdal Kirke. "I kirken følte jeg, at jeg var tæt på Gud. Når jeg gjorde rent, vaskede op eller slog græs, gjorde jeg det for Gud," siger Amir, der fik praktikpladsen gennem Kirkernes Integrations Samarbejde i Holstebro.

Meklit betyder gave

Eritreansk asylansøger ønsker et bedre liv for sin datter

Jeg er meget taknemmelig for Danmark. Jeg har aldrig haft det så godt. Hver dag siger jeg tak til Gud. Som asylansøger har jeg et værelse med en seng og et skab, og jeg får penge, så jeg kan købe mad hver dag. Min datter behøver ikke at være sulten. Jeg skal ikke bekymre mig om penge til husleje. Vi har alt, hvad vi behøver. Jeg ønsker mig ikke mere. Hvis jeg får lov at blive i Danmark, vil jeg meget gerne arbejde og betale Danmark tilbage.

Men jeg ved ikke, hvad der sker i morgen. Jeg har fået afslag på asyl. For en måned siden kom fire mænd og to kvinder og bankede på døren til vores værelse. Det var midt om natten. Jeg åbnede døren og sagde velkommen. De kom ind og så min datter, der lå og sov. Så sagde de undskyld, at de havde forstyrret os. Ude på gangen stod de længe og snakkede sammen. Så gik de. Måske kom de for at sende os tilbage til Grækenland, hvor jeg var i tre år. I Grækenland havde jeg mange dårlige oplevelser. Jeg er meget bange for at blive sendt tilbage.

Jeg har aldrig gået i skole og har svært ved at forstå de papirer, jeg får. Da jeg boede på et andet asylcenter, gik jeg på sprogskole i seks måneder. I Grækenland lærte jeg de engelske bogstaver, så jeg kan skrive mit navn. Jeg håber meget, at jeg en dag får lov at gå i skole igen.

Jeg er født i Addis Abeba i Etiopien. Min mor kom fra Eritrea og arbejdede i en bar. Jeg har aldrig kendt min far. Vi boede i en compound, hvor der var mange fattige mennesker. Børnene gik ikke i skole. Om dagen hjalp børnene de voksne. Søndag gik alle i kirke, og børnene gik i søndagsskole. Det var kun muslimer, der ikke gik i kirke. Vi var mange børn i kirken. Jeg har mange gode minder. Jeg husker en gammel præst, der fortalte historier fra Bibelen og lærte os at bede til Gud. Jeg kunne rigtig godt lide at lytte til ham. I kirken lærte vi en masse sange, som jeg stadig synger for min datter, når jeg beder aftenbøn med hende, inden hun skal sove.

Da jeg var 12 år, tog min mor sit liv. Hun havde det dårligt og var meget stresset. Jeg havde ingen familie og blev boende hos udlæjeren. Senere var der en familie uden for byen, der sagde, at jeg kunne bo hos dem. Jeg hjalp med dyrene og arbejdede fra klokken seks om morgenen til ud på aftenen. Manden var meget flink, men hans kone kunne ikke lide mig. Hun havde en voksen søn. En dag, da vi var alene, gjorde han mig gravid og truede mig til ikke at sige noget. Jeg var 17 år og vidste ikke, hvor jeg skulle tage hen. Inde i byen fandt jeg en kirke, hvor mange hjemløse holdt til udenfor. En kvinde kom hen og spurgte, hvad der var sket med mig. Hun sagde, at de ville hjælpe mig. Det skulle nok gå. Hjemløse mennesker er meget venlige mennesker, der hjælper hinanden.

I tre år boede jeg sammen med dem. Om natten sov vi under noget plastik, vi satte op. Folk gav os penge, så vi kunne købe brød, som vi delte. Jeg havde en baby, så de andre hjalp mig. Jeg havde aldrig prøvet at tigge. Somme tider gik jeg ind i kirken for at bede. Jeg havde ingen penge, så jeg kunne ikke købe et lys, men jeg bad i mit hjerte. Om søndagen startede gudstjenesten klokken fem om morgenen og varede til klokken tolv. Nogle gange gik jeg ind og lyttede til sangene og præstens prædiken.

En dag foreslog en kvinde, at vi skulle tage videre til Sudan. En ældre dame lovede at tage sig af min søn, der ikke havde det så godt. Det er hårdt for et lille barn at bo på gaden. Jeg tænkte, at hvis jeg tog afsted, kunne jeg måske hjælpe ham til et bedre liv.

Da Addis Babet Mutav søgte asyl i Danmark i april sidste år, var hun gravid med datteren Meklit, der i dag er syv måneder. Den 29-årige eritreanske kvinde, der har fået afslag på asyl, levede i flere år på gaden – først i den etiopiske hovedstad Addis Abeba og senere som illegal migrant i Grækenland i Athens underverden. På Center Avnstrup ved Hvalsø sidder hun ved vinduet i det lille værelse, der de sidste tre måneder har været hendes og datterens hjem, og fortæller om en meget anderledes barndom og ungdom på livets skyggeside.

I Sudan skaffede kvinden mig et job hos en sudanesiske familie, hvor jeg var i fem år. De var gode mennesker og gav mig løn hver måned. Men de ville gerne have, at jeg konverterede til islam. Det ville jeg ikke. Jeg er kristen, og det vil jeg altid være. Til sidst blev jeg nødt til at rejse.

Jeg havde stadig kontakt med kvinden, der tog mig med til Sudan. Hun sagde, at vi skulle tage videre til Grækenland. Der kunne vi få arbejde og et bedre liv. Jeg vidste ikke, hvor Grækenland var, men jeg stolede på hende og sagde OK. Jeg har altid haft svært ved at mærke, hvad jeg selv vil. Måske fordi ingen nogen sinde har spurgt mig.

Sejlturen fra Tyrkiet til Grækenland var det værste. Da vi var tæt på kysten, var der nogen, der punkterede båden. Vi hjalp hinanden, så alle kom i land. Det var helt mørkt, da vi kom ind på stranden. Vi bare gik. Ingen sagde noget. Vi var våde og bange og sultne. Til sidst mødte vi en mand, der tog os til en lejr, hvor de hjalp mennesker som os og gav os mad. Senere kom vi videre til Athen.

Jeg var i Athen i tre år. En ortodoks kirke hjalp os med at finde arbejde. Jeg havde forskellige jobs og sov rundt omkring. Jeg gjorde rent, passede børn og plukkede jordbær. Det var et meget hårdt liv. Jeg har oplevet mange ting. Så mødte jeg min datters far. Vi var sammen i fire måneder. Han solgte stoffer, men først vidste jeg ikke, hvad det var. Jeg fik bare at vide, at jeg skulle aflevere noget forskellige steder i byen. Da jeg fandt ud af, at det var narko, og hvad narko er, blev jeg meget vred. Det lykkedes mig at smide to kilo ud fra deres lager, inden de opdagede noget. Jeg vendte aldrig tilbage. Da var jeg gravid med min datter.

Der var ingen steder, hvor jeg kunne få hjælp. Jeg havde mistet alle mine papirer og havde ingen ting. En mand fra Sudan hjalp mig. "Tag langt væk," sagde han. "Narkohandlere tænker kun på penge. Hvis de finder dig, er det meget

farligt for dig." Han betalte nogen for at hjælpe mig. Jeg var gravid i tredje måned og gik det meste af vejen fra Grækenland op gennem Europa til Danmark. Det tog en måned. I april 2016 blev jeg kørt det sidste stykke vej til Sandholmløjren. "Det er her, du skal gå ind," sagde de.

Seks måneder senere blev min datter født i Haderslev. Jeg boede på et asylcenter i byen og fik al den hjælp, jeg havde brug for. Jeg fik også kontakt med en eritreansk menighed, hvor min datter blev døbt. De kom på besøg på asylcentret fra kirken og fortalte os, hvornår der var gudstjeneste. At komme i den eritreanske kirke føltes meget trygt og gav mig en god følelse. Det var som at komme hjem.

Jeg tænker meget på Gud. Siden jeg kom til Avnstrup, har jeg været til gudstjeneste i danske kirker flere gange. Nogle kirker sender en bus. Andre gange skal vi selv rejse. Det er ikke så nemt med en barnevogn. Men det er vigtigt for mig at komme i kirken med min datter.

Jeg har kaldt min datter Meklit. Det betyder gave på amharisk. Min datter er Guds gave til mig. Hun giver mig håb. Når jeg ser på hende, bliver jeg glad i hjertet. Der er en masse arbejde, når man er alene med et lille barn, men min datter giver mig så megen glæde.

Jeg ønsker, at min datter skal kende Gud, og at hun må blive et menneske, der hjælper andre. Jeg ønsker for hende, at hun må få et normalt liv. At hun kan gå i skole og få en uddannelse. Jeg vil gøre alt for, at hun får et bedre liv, end jeg har haft.

Måske sender Danmark mig tilbage til Grækenland. Jeg er bange for, hvad der vil ske med min datter. Jeg har en masse tanker. Men jeg tror på, at Gud vil give os en fremtid. Gud kan forandre alle situationer. Gud vil beskytte min datter.

Flugten valgte os. Det er mit liv. Det er min historie.

Fortalt til BMF

“ Min datter giver mig håb. Når jeg ser på hende, bliver jeg glad i hjertet.

Addis Babet Mutav
Asylansøger

Fotos: BMF

Sammen

Gudstjenester og mødesteder for flygtninge, migranter og danskere

Gudstjenester og messer

Amharisk	København	Emmanuel Evangeliske Kirke, LM, Nansensgade, Daniel Hailu Larsen, tlf. 3116 4347 Etiopisk-ortodoks menighed, Lutherkirken (<i>tlf 1. juli</i>), Zemichael Deressa Seboka, tlf. 5284 7624 Etiopisk-ortodoks menighed, Helligåndskirken, Kidane Amare, tlf. 3154 9687 Etiopisk-Eritreansk menighed, Citykirken, Josef Keleta, tlf. 2093 4125 (P) Fountain of Life Ministries, Romel Shaol Yokhena, tlf. 6047 1831 (P) Arabisk menighed, Brønderslev Kirke, Tarek Freiwat, tlf. 2062 8175 Arabisk menighedsfællesskab, Greater Love, Vigerslev Kirke, Nabil Astafanos, tlf. 2993 4900 Den Koptisk Ortodokse Kirke, St. Marie & St. Markus, Youssef G. Habashy, tlf. 4276 4946 Den glade nyhed, Christianskirken, Manilla Kuriakos, tlf. 4032 3964 Skt. Andreas Kirke, Alex Ikilikian, tlf. 2851 6375 Armensk-ortodoks menighed, Odense Domkirke, Stephanos Hovhannisyan, tlf. 5018 8943 Assyrisk Tilst/Nørre Uttrup/andre byer Mar Mari's Assyriske Menighed, pastor Albert Panimeen, tlf. 8696 9189 Aarhus Østens Gamle Kirke, Sanhereeb Georges, 2139 7048/Gellerup Kirke, Ashur Ishak, 2801 2012 Esbjerg, Odense, Kalundborg, Myanmar Chr. Fellowship, Ail Moses, tlf. 4242 0355 / Salai, tlf. 2618 3667 Sæby, Støvring, Skjern, Esbjerg, Ringe, Rønne, Chin Association in DK (CCADK): Emmanuel Cinzeh, tlf. 4844 2908 Betaniakirken, Marip Ja Ing, tlf. 9170 9650 (B) International Baptist Kirke, Korsvejskirken, pastor Gilbert Rukundo, tlf. 6070 1240 Graabrødre Klosterkirke, Marianne Larsen tlf. 2423 7446, <i>int. gudstj.</i> Presbyterian Church of Cameroun, Opstandelseskirken, Michael Taylor, tlf. 4275 2387 God's Ambassadors (ghanesisk), Avedøre Kirke, Samuel Koli Adjei, tlf. 3188 5909 Christian Love Fellowship, Nygårdskirken, pastor Kats Kato Yusuf, tlf. 5334 8979 Copenhagen Christian Fellowship, Brøndby Str. Kirke, Stephen Osei Safo, tlf. 2849 2881 Skt. Nikolaj Kirke, Benny Blumensaet, tlf. 7512 1027 (K) Holy International Ministries Church, Kapinga Mushagalusa / Jan Joensen, tlf. 2299 7312 Vor Frue Kirke og Sankt Antonii Kirke, pater Allen G. Courteau, tlf. 4494 7694 (K) Herlev Kirke, Leif Kjoller-Rasmussen, tlf. 4494 0052, <i>int. gudstj. d. 13. aug. kl. 14.30</i> Int. Christian Fellowship (congolesisk), IM Missionshus, M. Sigala, tlf. 9741 3717/5123 5862 Church for all Nations, Apostolsk Kirke, Georg Bertelsen, tlf. 75618177, <i>son. kl.10 (oversæt.)</i> Int. City Baptist Church, Esajasskolen, pastor Tony Acheampong, tlf. 4352 8440 / 6138 2037 Arise and Shine, Vejleå Kirke, pastor Emmanuel Okoye, tlf. 2624 0135 Jelling Kirke, Birgitte Moldrup, 2646 1285 / Christophe Ndikuriyo, 7141 2114. (F) <i>Int. gudstj. d. 24. apr. kl.14</i> Kolding Int. Church (KIC), Simon Peters Kirke, Michael Markussen, <i>Gudstj. 1. sen. i md. kl.13</i> Alive Bible Congregation, Kingos Kirke, Chris Akwasi Oduro, tlf. 3131 8805 Bethel Missionary Baptist Church, Købnerkirken, pastor Gerry O. Calba, tlf. 3255 8926 (B) Champions Chapel, Haraldskirken, Enoch Odumade Oluwatosin, tlf. 6052 7054 Christian Center, Kbh. Kristne Kulturcenter, tlf. 4010 9051 (P) Church on the Rock, Timotheuskirken, James og Miriam Lubega, tlf. 2636 8134/2735 9202 Copenhagen Community Church, Nørre Farimagsgade 45, David Bjerre, tlf. 5155 5376 Disciples Assembly Church, Vibevej 7B, Kbh. NV, Iyere Igbogbo (William), tel. 7163 7080 El-Shaddai Church, Sct. Antonii Kirke, Lucca, 7182 0754 (P) Evangeliste Mission (Elfenbenskysten), Solbjerg Kirke, susanra@hotmail.com Filippinsk menighed, Kbh. Kristne Kulturcenter, Raymond Osiat, tlf. 3531 0328 (P) Helligåndskirken, natkirkepræst Jens Fogh, 2465 6298. (F) <i>Int. evensong fredage kl.19</i> International Central Gospel Church, Akwasi Oppong Amoabeng, tlf. 3150 7027 International Church of Cph., Sct. Andreas Kirke, pastor Timothy Stewart, tlf. 3962 4785, <i>Sun. at 10.30</i> International Christian Community, Fredens Kirke, Ravi Chandran, tlf. 3672 6058/2345 0939 International Congr. of United Methodist Church, Jerusalemskirken, Ole Birch, tlf. 3312 9606 (M) International Harvest Chr. Centre, Valby Frikirke, pastor James Commey, tlf. 2667 3286/3262 9664 Jesus Centre (RCCG), Gl. Køge Landevej 135A, Olabode Olurati, tlf. 2234 7482 Jesus Is Lord Church, Allehelgens Kirke/Lyngby Baptistkirke, Rosalie Kozlowski, 4224 8045 Kristuskirken, First International Baptist Church, pastor Niels Erik Nielsen, tlf. 3963 7222 (B) Narrow Gate Church (tanzaniansk), Bethesda, Israels Plads, Felix Mgonga, tlf. 5280 1475 Nathanaels Kirke, Ellen Gylling, tlf. 3948 5880 (F) <i>Int. gudstj 1. sønd. i md. kl.17</i> Nazaret Kirke, Niels Underbjerg, tlf. 3543 1996, <i>int. gudstj d.16. juli kl. 14.30</i> Sakramentskirken, Fr. Joy Fernando Santhiyogu, tlf. 4494 7678 (K) Sankt Annæ Kirke, Andrzej Szorc, tlf. 3286 0729 / 9119 9793 (K) Skt. Alban's Anglican Church, revd. Darren McCallig, tlf. 3962 7736 – <i>Gudstj. kl.10.30</i> The Lord's Chosen Charis. Revival Min., Sct. Johannesgaarden, R. Nwankwo tlf. 2286 9340 Victory Chapel (nigeriansk), Bådehavnsgade 44, Ola Jones, tlf. 2098 5401 Køge Internationale Kirke, Jan Joensen, tlf. 2299 7312 <i>Gudstj. kl.10.30</i> Skt. Knud Lavad Kirke, pater Allan G. Courteau, tlf. 4587 5688 (K) Living Word Empowerment Center, Christianskirken, Richard Ssebuggwawo, tlf. 5354 2867 Roskilde Domkirke, kirkekontoret, tlf. 4635 5814 (F) <i>Int. gudst. 11. juni</i> International Temple Bridge Bible Ministry (ghanesisk), Atto Smith, tlf. 2225 5263 Christ the King International (ugandesisk), Lillian Ssenoga, tlf. 2372 7983 Church of Pentecost, Kastanie Allé 20, Akousa NKansah Samoah, tlf. 2680 2343 Nørremarkskirken, Tove B.Jensen, 2330 8287/Ndikuriyo, 7141 2114. Vejle Kristne Kirke (afrikansk menighed), Théoneste Habyarimana, tlf. tlf. 5191 2077 Viborg Internationale Pinskekirke, Ruben Moore Hojer, tlf. 8660 0233 (P) Hjørring Int. menighed, Apostolsk Kirke, Martin Mutale, tlf. 2616 1439 / 3042 8476 (Ap) International Christian Fellowship, Karmelkirken, Lee Hanson, tlf. 2622 2667 (B) Sct. Mariæ Kirke, tlf. 9879 6349, pater Jude Kulas, tlf. 9879 6347 (K) Mount Zion – AMC, International menighed, Jan Penuel, tlf. 2895 3128 Christian International Fellowship, cif@valgmenighed.dk <i>Gudstj. 1. søndag i md. kl.10.30</i> Christianskirken, Anders Kobbersmed, tlf. 4172 7109. <i>Int. gudstj. 2-4 gange om mdr.</i> Gellerup Kirke, tlf. 8625 1035 (F) <i>Int. gudstj. d. 4. juni og 27. aug.</i> International Harvest Christian Center, Immanuelskirken, pastor Frank Appiah, tlf. 6181 4754 Vor Frue Kirke, pater Herbert Krawczyk, tlf. 2427 8689 (K) Hans Tausens Kirke, pastor Heiner Erindi, tlf. 3322 5288 eller 2231 2766 (L) Grønnevang Kirke, Claus Øland-Christensen, tlf. 2627 9916 (<i>oversættelse</i>) Apostelkirken, indvandrerpræst Niels Nymann Eriksen, 2348 0481 (F) (<i>oversættelse</i>) Netværkskirken Metropoli, Benjamin Sarkez, tlf. 3295 2353 / Kenneth Kühn, tlf. 6120 1009 Valgmeneheden Church of Love, Solvang/Skt Hans/Ravnsbjerg kirker, Fourouzandeh, 4053 2523 Church of Love, Bethaniakirken, Zinat Vahedi, tlf. 2247 9791 Garnisonskirken, Marja Silvonén-Hansen, tlf. 2164 8101 (L) Resurrection Int. Chr. Center, Brøndby Str. Kirke, Jacques Musungay Kalala, tlf. 5137 2792 Eglise International du Saint-Esprit, Lutherkirken, Crepin Yapo, tlf. 7143 0286 EPOM (EPBOMI), Skt. Johannes Gården, Jonas Kouassi-Zessia, tlf. 2926 4791 Fransk Reformert Kirke, Philip Maury, tlf. 3111 3218 CIFMC CPM JCC, Vibevej 7C, 2400 NV, Jean Pierre og Vinnie Muganza, tlf. 5810 5021 Sakramentskirken, f. Robert Culat, tlf. 2670 4676 (K) Hans Eggede Kirke, Bergur Jacobsen, 3879 6146 (F) / Kristnastova, N.P. Nonstein, 3255 1809 Presbyterian Church of Ghana, Den Reformerte Kirke, Gøthersgade, Kwame Danquah, tlf. 3078 0795 Græsk-ortodoks menighed, Skt. Aleksander Nevskij Kirke, Sergij Plekhov, 3313 6046 Helligåndskirken, pastor Jens Kristian Kleist, tlf. 4593 6737 (F) PERKI, Betha Apriana, tlf. 2977 2290 Viborg og andre byer: KRISTIDA, Jeanny Kristensen, tlf. 5010 0033 København, Horsens, Nr. Tranders: Sct. Pauls Kirke, Nyboder, www.jonshus.dk København Jesu Hjerter Kirke, Maria Giudetta Rasmussen, tlf. 6130 7477 (K) NCCC Fellowship in Cph, Bethesda, Andy Yau, yaucopenhagen@gmail.com Zion Temple Celebration Center, Tea-Jeni Misago, tlf. 3046 0153 Bethel World Mission Church, Mørkhøj Kirke, Amon Nkusi Kijana, tlf. 2927 9099 Ark Church, Lyngby Ap. Kirke, Janepher Umuranga, jannifer_umu@hotmail.com Den Reformerte Kirke, pastor Dea Hwan Oh, tlf. 3251 1707 Skt. Michaelis Kirke, Anto Kukic, 6016 6516 / Jesu Hjerter Kirke, Engelbrecht, 3054 2118 (K) Jesu Hjerter Kirke, Niels Engelbrecht, tlf. 3054 2118 (K)
(eng./da./fr.)	Kbh./Odense/Aarhus Kbh./Lyngby	
	Kbh./Aarhus	
	Køge Lyngby	
	Roskilde Rødovre	
(eng./twi) (da./eng./farsi)	Vanløse Vejle	
(da./eng)	Viborg Aalborg/Brønderslev Aalborg	
	Åbyhøj Aarhus	
Estisk Farsi/persisk	København Hillerød København	
Finsk Fransk	Kbh/Odense/Aarhus Aalborg København Brøndby Strand København København	
Færøsk Ghanesisk/Twi Græsk Grønlandsk Indonesisk	København Købehavn København København København	
Islandsk Italiensk Kaldæisk Kinesisk	København København Esbjerg, Horsens, Næstved, Søborg, Aalborg, Aarhus (Skt. Nikolaj Kirke): Faris Toma Moshe, tlf. 6193 9093 (K) Chinese Church in Cph., LM, Kirkegårdsvej 21, Peter Lam, tlf. 3887 4570 NCCC Fellowship in Cph, Bethesda, Andy Yau, yaucopenhagen@gmail.com Zion Temple Celebration Center, Tea-Jeni Misago, tlf. 3046 0153 Bethel World Mission Church, Mørkhøj Kirke, Amon Nkusi Kijana, tlf. 2927 9099 Ark Church, Lyngby Ap. Kirke, Janepher Umuranga, jannifer_umu@hotmail.com Den Reformerte Kirke, pastor Dea Hwan Oh, tlf. 3251 1707 Skt. Michaelis Kirke, Anto Kukic, 6016 6516 / Jesu Hjerter Kirke, Engelbrecht, 3054 2118 (K) Jesu Hjerter Kirke, Niels Engelbrecht, tlf. 3054 2118 (K)	
Kinyarwanda	Amager Herlev Lyngby	
Koreansk Kroatisk Litausk	København Kolding/Kbh København	

Makedonsk
Malayalam
Nepalesisk
Norsk
Polsk

Rumænsk

Russisk
Rus./Kirkeslav./Da.
Kirkeslavonsk

Serbisk

Spansk/Portugisisk

Svensk
Swahili/Dansk

Swahili
Tamilsk

Thai
Tigrinya
Tysk

Ukrainsk
Urdu/Hindi
Vietnamesisk

Middage på tværs

Ebeltoft	Det Internationale Hjørne, Kirsten Trollegaard Jørgensen, tlf. 8636 2511
Esbjerg	Pinskekirken, Ole H. D. Madsen, tlf. 6061 0554 / Kvaglund Kirke, Daniel Ettrup Larsen, tlf. 2947 1909
Gellerup	Gellerup Kirke, Bit Boel Buhl, tlf. 8625 0800.
Haderslev	Gl. Haderslev Kirke, Kirsten Münster, tlf. 7452 3945/Kulturmøde, Else Wiwe, tlf. 2578 6267
Herning	Luthersk Mission, Lone Nyborg, tlf. 2881 3522
Hirtshals	Hirtshals Kirke, Ole Valsson, tlf. 2752 0369
Hjørring	Emma Stenbjerg, tlf. 9892 9090
Holstebro	Café Grace, Nørrelandskirken / LM Café, Inge Margrethe Jacobsen, tlf. 5192 9056
Jelling	Jelling Kirke, Birgitte Moldrup, 2646 1285 / C. Ndikuriyo, tlf. 7141 2114. <i>Eat, sing, pray – hver tirs. kl. 17.30</i>
Kolding/Tyrstrup/Vamdrup	Elizabeth Padillo Olesen, tlf. 3045 0414
København	<i>Fredag d. 9. juni kl 17.30: Indonesisk aften, Tagensbo Kirke</i> <i>Torsdag d. 22. juni kl. 17.30: Summer Party, Internationalt Kristent Center</i> <i>Fredag d. 11. august kl. 17.30: Lettisk aften, Jesuskirkens Sognegård</i> Silkeborg Kirke, Jette Lykke Nielsen, tlf. 4031 6940 <i>Første fredag i md.</i> Luthersk Mission, Hans Lundby, tlf. 4054 2099 Kulturmøde, Luthersk Mission, Møller Schmidt, tlf. 2443 9773 Luthersk Mission, Trine og Finn Hjøllund, tlf. 6146 8399 Missionsforbundet, Steen Nygaard, tlf. 9818 4975 Venskabsmiddage, Luthersk Mission, Gravers Bøge, tlf. 2621 2671
Silkeborg	
Skjern	
Toftlund	
Videbæk	
Aalborg	
Aarhus	

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Café Cadeau	Café og Drop in Center, tlf. 3326 2028, www.cafecadeau.dk
Folkekirkeens Asylsamarbejde	København Koordinator Søren Dalsgaard, tlf. 3020 8247
Folkekirkeens Tværkulturelle Center	Ribe Stift Stiftspræst Daniel Ettrup Larsen, tlf. 2947 1909
Folkekirkeens Tv. Samarb. (FTS)	Odense Jesper og Marianne Hougaard Larsen, tlf. 6312 0873 / 2423 7446
Fælleskirkeligt Integr. Netværk (FIN)	Multicafé, tovholder Else Wiwe, tlf. 2578 6267
International Café Sleep In	Bit Boel Buhl, tlf. 8625 0800
Internationalt Kristent Center (IKC)	København Dansk- og eng.undervisning m.m., Anders Graversen, tlf. 3332 5939 Aarhus Danskundervisning m.m., Peter Mikkelsen, tlf. 6178 9988 Cph., Aarhus, Aalb.,Odense KFS, tlf. 3543 8282 København Frelsens Hær, Thorsgade 48A, tlf. 3585 0087 København Hanne Okwera, tlf. 3581 2880 Holstebro/Aalborg: Karl Georg Pedersen, tlf. 5129 6320 / Hanna Pedersen, 2897 1460 Kirkernes Integrations Tjeneste, Hans Henrik Lund, tlf. 3284 6016 København Kirke- og kulturmedarbejder Elizabeth Padillo Olesen, tlf. 3045 0414 Kolding Ellen Andersen, tlf. 9718 7132 Brande Kvaglund Kirke, Inge Skjølstrup, tlf. 2988 3406 Esbjerg Luthersk Mission, Else Wiwe, tlf. 2578 6267 Haderslev Bethlehemskirken, Jane Christiansen, tlf. 6146 5175 København Fælleskirken, tlf. 7026 5350 Ølstykke Kvaglund Kirke, Poul Martin Nielsen, tlf. 5040 4087 Esbjerg Ellen Gylling, tlf. 3940 5004, og Jens Lind Andersen, tlf. 2360 2557(F) Amager Thyra Smidt, tlf. 3321 2703 København Luthersk Mission, Enok Sørensen, tlf. 9735 0186 Skjern Tranebjerg sognegård, Camilla Lind, tlf. 2578 1042 Samsø

Sport på tværs
Verdenscafé

TIL KALENDEREN

Tværkulturelle sommerlejre

Harby Efterskole d. 26.-30. juni / Børkop d. 10.-14. juli
Hestlund Efterskole d. 5.-9. juli
LMH, Hillerød, d. 3.-7. juli og 10.-14. juli (farsi)
Logumkloster Efterskole d. 26.-30. juni (voksne)
Logumkloster Efterskole d. 3.-7. juli (familier)

Regnbuekonference

Mød københavnske migrantmenigheder
Københavns Domkirke
Tirsdag d. 26. september kl. 17

Efterårs-konference

Lad glæden gro
København
3.-5. november

Forårskonference

og repræsentant-skabsmøde
København
16.-17. marts 2018

Tværkulturelt Center · tlf. 3536 6535
www.tvaerkulturelt-center.dk/kalendarium

Bibelen på alverdens sprog

كتاب المقدس في اللغة العالمية

The Bible in a thousand tongues

Bibelselskabets Boghandel

Frederiksborggade 50 | 1360 København K | Tlf. 33 93 77 44
boghandel@bibelselskabet.dk | www.bibelselskabet.dk

Fremmedsprogede bibellæseplaner

www.blr.dk

Meddelelser angående gudstjenester og arrangementer i juni, juli og august modtages senest 1. august.
Næste *Nyt på tværs* udkommer september 2017

FESTKALENDER			
4. juni	Pinsedag	Prot./Katol./Angl./Ortod.	
11. juni	Alle hellige/ Allehelgen	Ortodokse kristne	
11. juni	Den Hellige Treenheds Fest	Katolikker	
21. juni	Den Store Nat (<i>Lailat al-Qadr</i>)	Muslimer	
23. juni	Jesu Hjerter fest	Katolikker	
24. juni	Johannes Døberens fødsel	Katol. og angl.	
25. juni	Fest ved Ramadanens afslutning (<i>Eid al-Fitr</i>)	Muslimer	
9. juli	Asela Dharma Dag (<i>Buddhas første prædiken</i>)	Buddhister	
13. juli	Rosefest / Afdødes Dag (<i>Vu Lan/Ullambana</i>)	Buddhister	
1. aug.	Templets ødelæggelse (<i>Tishah B'av</i>)	Jøder	
15. aug.	Krishnas fødsel (<i>Krishna Janmashtami</i>)	Hinduer	
20. aug.	Jomfru Marias optagelse i himlen	Katolikker	
25. aug.	Fest for guden Ganesh	Hinduer	
1. sept.	Offerfesten til minde om Ibrahims lydighed (<i>Eid al-Adha</i>)	Muslimer	
11. sept.	Geez Nyår (<i>etiopere og eritreanere</i>)	Ortodokse kristne	

Indberetning af gavebeløb og CPR-nummer

Tværkulturelt Center skal indberette gavebeløb og CPR-nummer, hvis givener ønsker skattefradrag for beløbet. Oplys derfor venligst CPR-nummer, når du giver en gave til Tværkulturelt Center.

Nyt på tværs nr. 2 – juni 2017

6

Kærligheden vandt

Nygift pakistaner: Man vokser som menneske, når man accepterer forandring

Huba Raheel serverer te og friskbagte samosas ved køkkenbordet i den lyse tre-værelses lejlighed, hvor hun bor sammen med sin mand Arslan Sajid (27) og svigerforældrene, der kom til Danmark for syv år siden på greencard. Det er første gang, hun har gæster, siden hun kom til Danmark i slutningen af januar. Som greencardholder havde Arslan Sajid mulighed for at få sin ægtefælle til Danmark efter brylluppet i november sidste år i Lahore. Og står det til det unge par, bliver fremtiden i Danmark. Men for Huba er meget stadig nyt og ukendt.

– Når man ikke taler sproget, tager det tid at få kontakt med danskere. Jeg kan først begynde på sprogskolen, når mine papirer er i orden. Men jeg har ikke lyst til bare at sidde hjemme og vente. Derfor er jeg begyndt at lære dansk i en kirke ved Nørreport, hvor man ikke behøver CPR-nummer. Alle kan bare komme. Vi er mange elever fra hele verden. Lærerne er meget søde og dygtige. Det er rigtig godt.

Barndomsvenner

Huba Raheel fortæller med varm stemme om kærligheden til barndomsvennen, der fik den unge universitetskandidat til at forlade alt det velkendte og flytte til et land, hvor hun hverken taler sproget eller umiddelbart kan bruge den medbragte bachelorgrad i økonomi og markedsføring. Men hun har ikke fortrudt, at hun valgte kærligheden.

– Min mand og jeg voksede op i samme gade og var gode venner. Vores mødre underviste på den samme skole. Da han var 17 år, flyttede han til Skotland, hvor hans far var ved at tage en mastergrad. Vi bevarede kontakten og blev ved at være meget gode venner. For to år siden fortalte vi vores forældre, at vi ønskede at gifte os. På det tidspunkt boede Arslan allerede i Danmark, så jeg vidste, at jeg skulle forlade Pakistan.

– Mine svigerforældre var meget modige, da de flyttede til Skotland. De solgte hus og bil og startede helt forfra for at give deres børn en bedre fremtid. Så kunne jeg vel også rejse til Danmark.

Lange dage

Men dagene i lejligheden i Tingbjerg kan godt være lange for den 22-årige pakistaner. Hendes mand er uddannet marineingeniør men arbejder p/t fuldtids med telemarketing. Svigerforældrene er også på arbejde, så Huba er ofte alene i lejligheden.

– De første uger i Danmark var det rigtig svært. Det gik op for mig, hvor enorm en omvæltning det er at flytte til et andet land. Det var første gang, jeg var uden for

Skræppende gæs flyver lavt over de gule treetagers boligblokke med kurs mod den nærliggende Utterslev Mose. Fra lejligheden i Tingbjerg ved Brønshøj har Huba Raheel udsigt til grønne parkområder med blomstrende buske og nyudsprungne bøgetræer. Men selv om solen skinner fra en næsten skyfri himmel, synes den 22-årige pakistaner, at det er koldt i Danmark. I hjembyen Lahore passerer temperaturen på denne årstid snildt de 40 grader. Men det er kærlighedens pris, siger hun og ler.

Pakistan. Der var tidspunkter, hvor jeg tænkte, at jeg bare ikke kunne bo her! Men Arslan blev ved med at sige, at det nok skulle gå. Han forstod mig. Selv om man selv har valgt, er forandring aldrig så let, som man tror. Men jeg er sikker på, at det nok skal blive godt.

– Det er meget anderledes pludselig at være så meget alene. Jeg er vant til at gå på arbejde hver dag. Uden arbejde er det svært at få danske venner. Jeg har et meget tæt forhold til min mor og taler med mine forældre hver dag. Min mor støtter mig meget. Hun er en meget stærk og selvstændig kvinde og et stort forbillede for mig. Det er først og fremmest på grund af hende, at jeg er nået så langt, som jeg er i dag, understreger Huba.

Katolsk skole

Moren insisterede på, at de tre børn skulle have den bedst mulige uddannelse. Derfor blev Huba sendt på en katolsk skole, selv om familien er muslimer.

– Vi har altid været meget liberale i vores familie. Jeg har lært at respektere andre religioner og være åben og tolerant. Jeg har rigtig gode minder fra min skoletid. Nonnerne var de sødeste mennesker. Jeg sang i skolens kor og havde mange kristne veninder. Til jul opførte eleverne krybbespil. Skolen, atmosfæren og hele miljøet har været med til at forme mig og gøre mig til den person, jeg er i dag. Det hjælper mig her i Danmark, at de kristne traditioner ikke er fremmede for mig, siger Huba, der gerne vil lære mere om kristendommen.

– I Danmark har jeg muligheden. Derfor har jeg besluttet at deltage i en bibelklasse i den kirke, hvor jeg lærer dansk. Jeg er nysgerrig efter at finde ud af, hvad

mine kristne veninder lærte i deres religionstimer, mens vi lærte om islam. Hvad står der egentlig i Bibelen? Det er ikke, fordi jeg har tænkt mig at blive kristen. Jeg er født muslim. Det betyder meget for mig. Min religion har lært mig, at jeg skal være tålmodig og tilgive andre. Det er værdier, jeg er stolt af. Men man skal tilpasse sig det samfund, hvor man bor, og så selv mærke efter, hvad der er rigtigt og forkert. I min familie har vi for eksempel aldrig haft strenge regler for, hvad vi må spise. Hvis noget er godt, er jeg villig til at prøve det.

“ Det bedste ved Danmark er, at man har frihed til at være sig selv.

Huba Raheel

Foto: BMF

Valgte kærligheden

Selv om al begyndelse er svær, tror Huba på fremtiden. Når hun har lært dansk, håber hun at få et arbejde, så hun kan vise, hvem hun er.

– Det er som om nogle danskere tænker, at når man ikke taler dansk, er man nok ikke særlig veluddannet. Men sprog er altså ikke det eneste parameter!

– Det bedste ved Danmark er, at man har frihed til at være sig selv. Som muslim kan jeg ikke gå ind i en kirke i Pakistan. Det kan jeg i Danmark. Her er der ingen, der vogter på mig.

– Jeg er i Danmark, fordi jeg elsker min mand. Vores kærlighed vandt. Det er vigtigt at acceptere forandring og være åben for nye oplevelser. Kun på den måde vokser man som menneske.

BMF

Fotos: S. Koko, J.H. Kristiansen, BMF

Assyrisk menighed indvier kirke

En drøm er gået i opfyldelse for den assyriske Mar Mari menighed. Efter 30 år i Danmark kunne menigheden i april indvie deres egen kirke og menighedshus i Tilst ved Aarhus. Kirken har de selv bygget og finansieret, fortæller menighedens præst Albert Panimeen, der kom som flygtning fra Irak i 1984: "Nu kan vi holde gudstjeneste om søndagen i stedet for om lørdagen. Kirken er vores eget hus, og vi bestemmer selv, hvornår vi vil komme og gå. Det betyder, at vi kan bruge vores energi på flere aktiviteter for børn, unge og voksne. Vi kan også bedre samarbejde med danske kirker, for nu kan vi invitere dem."

Læs interview i næste Nyt på tværs.

International buffet og lystænding

Indonesisk folkedans, solosang fra Vietnam og en trommeslager fra Malawi. I Vamdrup syd for Kolding blev der bygget bro mellem lokale sydjyder og talentfulde nydanskere, da kirken for nylig inviterede til middag på tværs i kirkehuset med international buffet og underholdning på tværs af kulturer. Aftenen sluttede med aftenbøn i kirken. "Muslimerne var med til lystænding i kirken og var meget begejstrede for oplevelsen," fortæller tværkulturel kirke- og kulturmedarbejder Elizabeth Padilla Olesen, Kolding Provsti, der var medarrangør af den velbesøgte aften, der samlede 87 deltagere fra 13 nationer.

Migrantpræster delte erfaringer

Der blev udvekslet erfaringer på tværs af kontinenter og kirkeretninger, da 70 migrantpræster og ledere var samlet til InspirationsDage i Middelfart i Kristi Himmelfartsferien. Blandt oplægsholdere var biskop Elob Westergaard, indvandrerpæst Niels Nymann Eriksen og tidligere viceprincipal John Proctor, Cambridge, der mindede deltagerne om, at teamwork og tålmodighed er nøgleord i alt kirkeligt arbejde. En præst er ikke en lone ranger. Programmet bød også på seminarer om aktuelle emner fra prædikenforberedelse til forældreroller og konflikthåndtering. Konferencen var arrangeret af Danske Kirkers Råd, KIT og Tværkulturelt Center.

Fra Teheran til Tveje Merløse

Iransk flygtning spreder glæde i sognemenighed

Det var ikke sådan, Hamid D. havde forestillet sig den første dag i den kommune, hvor han skulle begynde et treårigt integrationsforløb. Da kommunens medarbejder åbnede døren til den nye lejlighed, viste det sig, at lejligheden var tom. Aldeles tom.

– Jeg havde fået at vide, at det kun var en midlertidig bolig. Men der var ingenting. Ingen seng. Ingen møbler. Intet køleskab. Jeg vidste ikke, hvad jeg skulle gøre. Hvor skulle jeg sove?

Heldigvis kendte Hamid et ældre dansk ægtepar i Nordjylland. Dem ringede han til.

– De kalder mig deres søn og er som mine danske forældre. Min danske far ringede til nogen, og snart stod præsten fra Tveje Merløse i døren og spurgte, om jeg ville spise aftensmad i hendes hus og med til gudstjeneste i kirken. Om aftenen fik jeg lov at sove hos præstens nabo, og de følgende dage kom folk fra kirken med en trailer og hjalp mig med at skaffe møbler og alt, hvad jeg havde brug for. Alt faldt på plads. Præsten var som en engel fra Gud, siger Hamid, der siden er kommet til gudstjenester i kirken og også har mødt et hold af kirkens konfirmander.

– Selv om jeg er den eneste udlænding, føler jeg mig meget velkommen. Folk smiler og kommer hen og snakker med mig. Om nogle uger skal jeg lave iransk mad i kirken sammen med en anden iraner, fortæller Hamid, der også kommer i en sprogcafé i en anden kirke for at lære mere dansk.

Husmenighed

Den 24-årige iraner voksede op i en muslimsk familie i Teheran men tog tidligt afstand fra islam. Et tilfældigt møde med en husmenighed vakte hans interesse for kristendommen.

– Mens jeg læste, arbejdede jeg som taxachauffør. En dag skulle jeg køre en lang tur for en mand. Vi snakkede om mange ting - om Gud og krig og fattige mennesker. Jeg fortalte, at jeg ikke troede på Gud. Hvor er Gud, når der sker så mange dårlige ting i verden, spurgte jeg. Men manden smilede bare og sagde, at vi har en kærlig Gud. Jeg kendte ham bare ikke. Om jeg ville med ham hen til nogle mennesker, der troede på Gud? Jeg var træt efter den lange tur og tænkte, at jeg jo godt lige kunne gå med ind.

– Det var en stor lejlighed, hvor der var 25-30 mennesker. Alle virkede glade. De fleste var unge mennesker og familier med børn. Der var kaffe og te og kager. Jeg tænkte, at det ikke kunne være et farligt sted. Lidt senere åbnede en ældre mand en bog og begyndte at læse. Det var fantastiske ord om kærlighed og fred. Jeg vidste ikke, hvor jeg var kommet hen, men det føltes godt at være der.

Da Hamid fortalte sine forældre, hvad han havde oplevet, advarede de ham.

– De sagde, at det var et meget farligt sted. Men jeg tog alligevel derhen igen. En dag spurgte en mand, om jeg troede på Jesus og Gud. Jeg sagde, at jeg gerne ville tro. Han lagde hånden på mit hoved og bad for mig. Jeg forstod ikke ordene. Det var som et andet sprog. Bagefter sagde han, at Heligånden ville komme til mit hjerte. Jeg følte en stor fred. Da jeg kom hjem, var jeg meget glad.

Flugten

Det viste sig snart, at Hamids besøg i husmenigheden ikke var gået upåagtet hen. En dag kom nogle mænd til familiens hus og spurgte efter ham, mens han var på arbejde. De gennemsøgte huset og tog hans computer og bibel.

– Min mor ringede og fortalte, hvad der var sket. Mændene havde sagt, at hvis de fandt mig, ville de hænges mig. Pludselig var det alvor. Jeg skulle ud af landet. I løbet af 10 dage fik min familie ordnet rejsen.

– Jeg sagde farvel til hele mit liv gennem 22 år. Min familie, min by og mit land. Men midt i alt det svære mærkede jeg Jesus i mit hjerte. Alle mennesker behøver et håb. Jesus var mit håb.

Flugten tog 18 dage. Da Hamid nåede til Danmark, søgte han asyl.

– De første måneder boede jeg i en teltlejr i Thisted. Jeg var meget inter-

esseret i at finde en kirke. En aften kørte en af de frivillige mig ind til en kirke. Der var ikke andre i kirken end mig, men jeg kunne sidde og bede og få fred i hjertet. Senere fandt jeg en anden kirke, hvor de hentede os på centret om søndagen. Da jeg blev flyttet til Fredericia, kom de fra kirken og missionshuset og sagde velkommen. I kirken gik vi til alfakursus, og efter tre måneder blev jeg døbt. Nu kunne jeg endelig kalde mig kristen.

Ikke længere gæst

Det var på et nordjysk asylcenter, at Hamid mødte den familie, der blev hans danske forældre.

– Allerede den første dag gav manden mig et stort knus. Mange weekender og helligdage blev jeg inviteret til at besøge dem i deres hus. Deres støtte betød utrolig meget. Det var en meget svær tid, hvor jeg tænkte meget over mit liv. Hvad skulle jeg gøre, hvis jeg fik afslag på asyl?

Hamid fik ikke afslag. I februar fik han brev om, at han havde fået opholdstilladelse og skulle flytte til Holbæk.

– Jeg var umådelig lettet. Jeg har ikke ord. Jeg er meget glad og taknemmelig. I Danmark kan jeg gå i kirke uden at være bange. Selvfølgelig savner jeg min familie. Hver dag er jeg bange for, at der skal ske dem noget. Jeg savner en masse ting. Men i Danmark har jeg fået nye venner. Mine venner er Guds gave til mig.

– I dag er jeg ikke længere gæst i Danmark. Jeg vil gerne tage en dansk uddannelse og læse jura igen. Men først skal jeg lære mere dansk og have et arbejde. Alt er stadig nyt. Men jeg tror på, at Jesus vil give mig en fremtid her.

BMF

Efter kun 18 måneder i Danmark taler Hamid flydende dansk og har et imponerende ordforråd. Den 24-årige iranske jurist sidder afslappet i sofaen i præstegården i Tveje Merløse ved Holbæk og fortæller om sit liv. Om en tryk barndom som den mellemste søn i en veletableret familie i millionbyen Teheran. Om mødet med en husmenighed for to år siden, der forandrede alt. Om flugten over bjergene til Tyrkiet og videre op gennem Europa som en del af de store flygtningestrømme i efteråret 2015. Og om ankomsten til den vestsjællandske kommune for få uger siden efter 16 måneder på seks forskellige asylcentre.

Foto: BMF

“ Hamid er noget helt særligt. Han bringer Guds lys og fred med sig. Sognepræst Lisbeth Thomsen, Tveje Merløse

Sidste nyt: Hamid D. har netop fået arbejde på et plejehjem.

Tvær- KULTURELT CENTER

Netværk for
tværkulturelt kristent arbejde

Ryesgade 68 C · 2100 København Ø · Tlf. 3536 6535

E-mail: info@tværkulturelt-center.dk
www.tværkulturelt-center.dk

Netbank: Reg.nr. 1551 Kontonr. 7707231
Giro 7707231 (korttype 01)

Koordinator: Cand.mag. Birthe Munck-Fairwood
Sekretær: Cand.theol. Ann Juul Kjøstrup
Regnskabsfører: Ilse Due

Medlemsorganisationer og -menigheder:

Organisationer: Promissio • Indre Mission

Organisationsstøtte: Samvirkende Menighedsplejer
Brødremenighedens Danske Mission • Luthersk Mission

Menigheder m.fl.: Abildgård Kirke, Frhvn. • Adventskirken, Vanløse
Ansgar Kirke, Aalborg • Apostelkirken, Kbh. • Bellahøj/ Utterslev Kirke
• Bethlehemskirken, Kbh. • Bistrup Kirke • Bording-Christianshede
Sogn • Borris Kirke • Brøndby Strand Kirke • Brønderslev Kirke • Bråby
Sogn • Buddinge Kirke • Bårse-Beldringe Sogn • Christians Kirke,
Christianshavn • Christians Kirke, Århus • Christianskirken, Fredericia
Christianskirken, Kgs. Lyngby • Christianskirken, Sønderborg
Dronninglund Kirke • Egvad Sogn • Emdrup Kirke • Enghave Kirke,
København • Fakse Kirke • Fjellstervang Kirke • Folkekirkens
Tværkulturelle Center i Ribe Stift • Fredens-Nazaret Sogn, København
Frederikssund Kirke • Garnisonskirken • Gellerup Kirke, Brabrand
Gl. Haderslev Kirke • Gilleleje Kirke • Gistrup Kirke • Glostrup Sogn
Greve Sogn • Græsted Sogn • Grønnevang Kirke, Hillerød • Haderslev
Domsogn • Hadsund Kirke • Hannerup Kirke, Fredericia
Haraldskirken, Gladsaxe • Hasle Kirke, Århus • Haslev Kirke
Hasseris Kirke, Aalborg • Hellevad Menighedsråd • Hemmet Kirke
Hendriksholm Kirke, Rodovre • Herlev Kirke • Herstedøster Kirke
Hillerød Sogn • Hillested- Skorringe Pastorat • Hirtshals Kirke
Hjortkær Sogn • Holstebro Kirke • Husumvold Kirke, Brønshøj
Hvidovre Kirke • Hyltebjerg Kirke, Vanløse • Højelse Sogn
International Church of Copenhagen • Ikast Kirke • Jesuskirken, Valby
Jetsmark Kirke • Karlslunde Strandkirke • Kastrup Kirke • Kgs. Lyngby
Sogn • Kildebrønde Sogn, Greve • Kingo-Samuel Sogn, Kbh.
Knudsker Sogn • Korsvejskirken, Kastrup • Kundby Sogn • Kvaglund
Kirke, Esbjerg • Kong-Svine Pastorat • Lerup-Tranum Pastorat
Lindehøj Kirke, Herlev • Lindholm Kirke, Nørresundby • Lundehus
Kirke • Lyng Kirke, Fredericia • Lösning-Korning Sognekalde
Margrethe Sogn, Aalborg • Mørkhøj Kirke • Nathanaels Kirke,
København • Nexø Kirke • Nørre Løgum Kirke • Nørre Snede Kirke
Nørrelandskirken, Holstebro • Nørremarkskirken, Vejle
Opstandelseskirken, Albertslund • Præstebro Kirke • Rindum Sogn
Ringive Sogn • Ringkøbing Kirke • Ringsted Sogn • Risbjerg Kirke,
Hvidovre • Roskilde Domsogn • Rodovre Kirke Rønne Kirke • Samsø
Pastorat • Sct. Catharinæ Kirke, Hjørring • Sct. Clemens Kirke,
Randers • Sct. Hans Kirke, Odense • Sct. Jacobi Kirke, Varde
Sct. Jørgensbjerg Sogn, Roskilde • Sct. Michaelis Kirke, Fredericia
Sct. Nicolai Sogn, Vejle • Sct. Pauls Kirke, Kbh. • Sct. Pauls Kirke,
Århus • Sct. Peders Sogn, Randers • Silkeborg Kirke • Simeon Skt.
Johannes Sogn • Simon Peters Kirke, Kolding • Skanderup Kirke
Smørum Kirke • Snebjerg Kirke • Solvang Kirke, København
Sommersted-Oksenvad Pastorat • Struer Kirke • Sundby Sogn
Sæby Kirke • Søllerød Kirke • Sønderbro Kirke, Horsens
Søndermarkskirken, Viborg • Tagensbo Kirke, Kbh. • Timotheuskirken,
Valby • Tingbjerg Kirke • Toreby Sogn, Nyk. F. • Tveje Merløse Sogn
Tystrup Kirke • Tåstrup Nykirke • Vejleå Kirke, Ishøj • Vesterbro Sogn
Viby Kirke, Århus • Videbæk Pastorat • Vigerslev Kirke • Vildbjerg
Kirke • Vindinge Sogn • Vipperød Pastorat • Vor Frue Kirke,
København • Vor Frelzers Sogn, Chr.havn • Værløse Sogn • Zions
Kirke, Esbjerg • Ølgod Valgmeneighed • Ølsted Sogn • Aaby Kirke,
Århus Bykirke • Det Mellemkirkelige Udvalg i Helsingør Stift
Mødestedet - Kirkens Indvandrerarbejde på Vesterbro
Mødested Amager

Associerede medlemmer: Alive Bible Congregation • Bethel World
Mission Church • Chinese Church in Copenhagen • Church of Love
Denmark • Church on the Rock, Valby • Den Etiopisk-Ortodokse
Menighed, Århus • Den Koptisk-Ortodokse Kirke St. Marie & St.
Marcus • Emmanuel - Etiopisk Kristent Fællesskab, Kbh. • Frikirken i
Løgstør • Fælleskirken, Ølstykke • God's Ambassadors International,
Åvedøre • Int. Temple Bridge Ministries • Living Word Empowerment
Center, Lyngby • PERKI/Indonesisk Kristent Fællesskab • International
Christian Community • Int. Evang. Kirke, Skanderborg • Mar Mari's
Assyriske Menighed, Århus • Myanmar Christian Fellowship • Narrow
Gate Church • Resurrection Int. Chr. Center • Revival Ministry DK
Serbisk-Ortodoks Menighed, Odense • St. Alban's Anglican Church
Svenska Gustafskyrkan • Zion Temple Denmark
Det Danske Bibelselskab

Tværkulturelt Centers bestyrelse

Tidl. konsulent i UNICEF Adnan Dahan (formand) • Sproglærer Hanne
Thinggård, Christiansfeld • Tværkulturel konsulent Krista Rosenlund
Bellows • Agronom Tesfu Ghebru • Tidl. sognepræst Inge With
Johannesen • Tidl. chefkonsulent George Thomas • Sognepræst
Lisbeth Thomsen • Lærestud. Nikolaj Hauge Thormann

Nyt på tværs

Ansvarshavende redaktør: Netværkskoordinator Birthe Munck-Fairwood
Redaktionspanel: Pædagog Gladys Bediako Bruun
Tværkulturel kirke- og kulturmedarbejder Elizabeth Padillo Olesen
Sats og repro: minigrafisk
Tryk: Color Print A/S, Mors

Nyt på tværs udkommer 4 gange om året og er gratis. Frivilligt abonnement: 100 kr.

JA TAK. Jeg/vi vil gerne modtage
Nyt på tværs gratis fremover.

Jeg/vi vil gerne modtage Nyt på tværs
fremover og betale FRIVILLIGT
ABONNEMENT på 100 kr.

Navn:

Adresse:

Sendes til Tværkulturelt Center, Ryesgade 68 C, 2100 Kbh. Ø